

Social Inclusion and Volunteering in Sports Clubs in Europe (SIVSCE)

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Bjarne Ibsen, professor

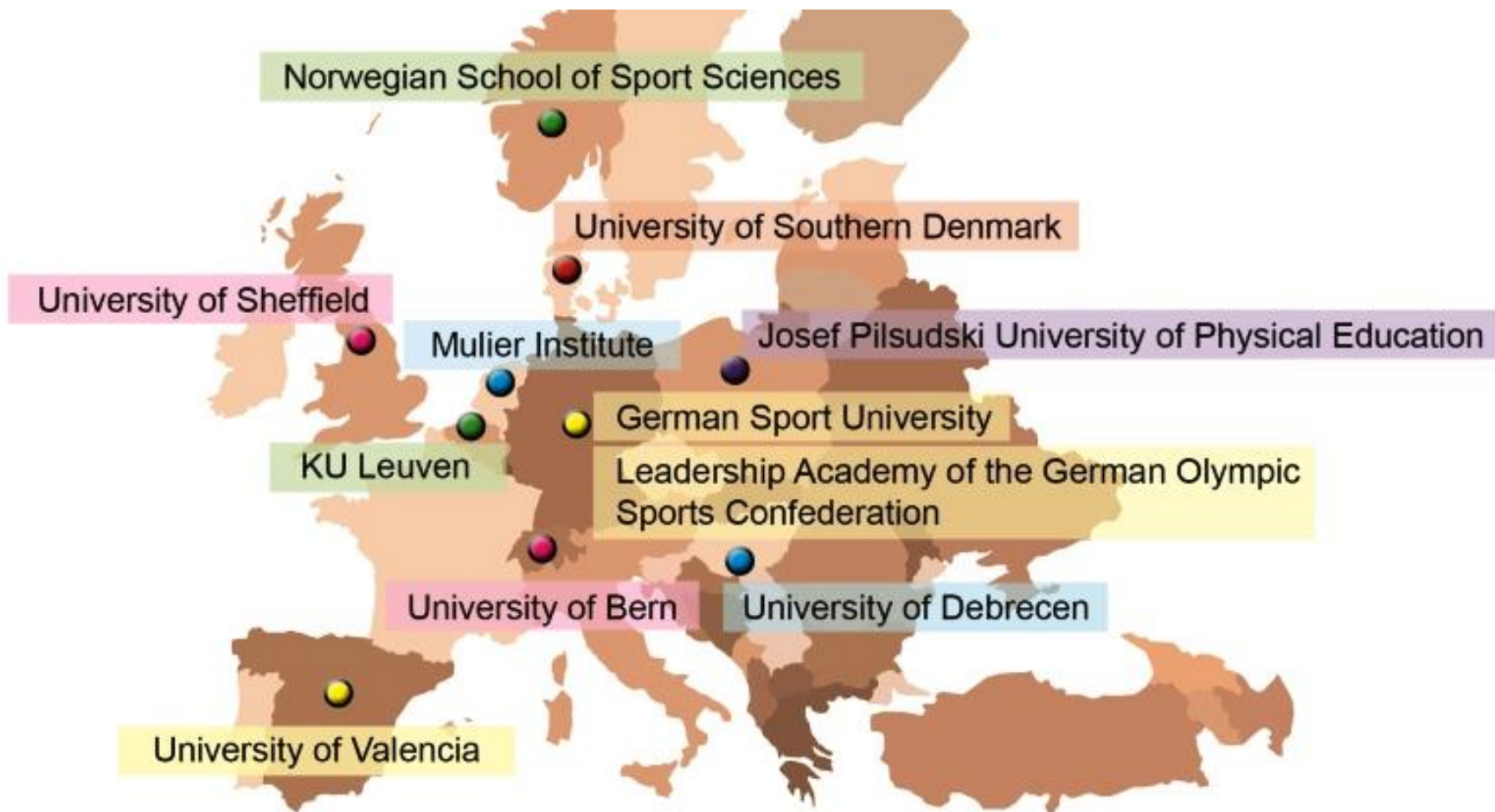
Karsten Elmoose-Østerlund, assistant professor

*Centre for Sports, Health and Civil Society
(CISC)*

University of Southern Denmark

Lande og samarbejdspartnere

Delprojekter

- **WP1. Sports club policy analysis.**
- **WP2. Sports club survey.**
- **WP3.** Member and volunteer survey.
- **WP4.** Overall analysis of the results.
- **WP5.** Examples of interesting practice.
- **WP6.** Handbook with suggestions for practice.
- **WP7.** European and national conferences.

Hvis du vil vide mere?

- Besøg vores hjemmeside: <http://www.sdu.dk/SIVSCE>
- hvor du finder informationer om projektet.

- Og du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev:

Sports club policies in Europe

Bjarne Ibsen

Formål

At undersøge politikker, organisatoriske strukturer og historiske rødder for idrætsforeninger og deres arbejde med social inklusion / integration og frivilligt arbejde i de ti lande,

for at få mere viden om, hvilke samfundsmæssige, kulturelle og organisatoriske forhold, der er fremmende for den sociale inklusion og det frivillige arbejde i idrætsforeninger

Gennemført i tre trin

- Udviklingen af en analytisk ramme på det første partner-møde for forskerne fra de ti lande.
- Derpå 'udfyldte' forskerne fra hvert land denne ramme med viden, data mv.
- Til sidst er denne information samlet og analyseret:
 - I 10 'country reports'.
 - I en tværgående analyse.

Typer af velfærdssamfund	Lande
Liberale	England
Konservative / korporative	Tyskland, Belgien (Flandern), Holland og Schweiz
Socialdemokratiske / universalistiske	Norge og Danmark
Latinske	Spanien
Tidligere kommunistiske lande i østeuropa	Polen og Ungarn

9 konklusioner

(1) På tværs af de ti lande er 'idræt for alle' den første prioritet i idrætspolitikken, men der er store forskelle på hvor meget det vægtes

- Fx i Ungarn hvor det i en lov fra 2011 står at “all men shall have the right to sport and this right is guaranteed by the state, regardless of whether it is competitive sport, leisure, student and college-university sport, sport for the disabled or the preservation of health”.
- Men disse mål er ikke blevet fulgt op af øget økonomisk støtte til idræt for alle.

(2) Det kendetegner også idrætspolitikken – på tværs af landene – at den primært er rettet mod foreningsidræt, men der er forskel på, hvor højt det vægtes og prioriteres.

- Flere lande støtter også borgernes mulighed for at dyrke idræt i andre sammenhænge (bl.a. Danmark, Tyskland og Norge).
- Men i forhold til den økonomiske støtte til foreninger og organisationer udgør det en meget lille del af den samlede offentlige støtte til idræt.

(3) Mellem landene er der betydelige forskelle på den politiske styring af idrætten. Man kan skelne mellem to styrings-former:

- a. En offentlig eller halvoffentlig 'myndighed' som er ansvarlig for implementeringen og administrationen af de politiske vedtagne politikker og programmer samt økonomiske støtte til idrætten (fx. England, Ungarn, Spanien, Schweiz og Polen)
- b. Alle væsentlige politiske beslutninger vedr. idræt besluttet i tæt dialog med statslig støttede ('godkendte') idrætsorganisationer, som står for implementeringen af idrætspolitikken og idrætsprogrammer (= korporatisme) (bl.a. Norge, Danmark og Tyskland)

(4) I alle ti lande er det primært det lokale / kommunale politiske og administrative niveau, som har betydning for idrætsforeningerne

- I de fleste lande er der ingen eller en svag forbindelse mellem det statslige niveau og den enkelte idrætsforening (Flandern, Danmark, England, Tyskland, Norge, Schweiz)
- I nogle lande har staten imidlertid skabt en ramme for den lokale politiske støtte til idrætsforeninger (I form af lovgivning eller dekreter) (Flandern, Danmark, Ungarn og Polen)
- Men det er stort set helt overladt til de lokale politiske og administrative myndigheder at bestemme omfanget og karakteren af den kommunale støtte (Flandern, Danmark)
- Det har resulteret i store forskelle mellem kommunerne på hvor meget og hvordan idrætsforeningerne støttes.

(5) I alle ti lande modtager idrætsforeningerne støtte fra den offentlige sektor – indirekte eller direkte. Men der er væsentlige forskelle på, hvor meget og hvordan der støttes:

- Den vigtigste form for støtte er den indirekte økonomiske støtte i form af adgang til offentligt ejede idrætsfaciliteter
- I alle landene har idrætsforeningerne mulighed for at få økonomisk støtte fra den offentlige sektor, men der er store forskelle på, hvordan klubberne kan opnå økonomisk støtte:
 - Den mest almindelige støtteform er 'projektstøtte'
 - Mindre almindelig er 'grundstøtte' uden specifikke krav
 - En ny form for 'relation' vinder frem i form af 'co-production' mellem foreningerne og kommunale institutioner

(6) I alle landene er den enkelte idrætsforening typisk medlem af en regional idrætsorganisation og / eller et landsforbund for en idrætsgren, som er medlem af en paraplyorganisation for idræt.

- Formelt er idrætsforeningerne adskilte fra og uafhængige af den regionale eller landsdækkende organisation
- Som regel sker der ingen overførelse af penge fra det nationale organisationsniveau til det lokale foreningsniveau (med Norge som undtagelse)
- I nogle lande kan de lokale foreninger undertiden ansøge om økonomisk støtte til aktiviteter som falder inden for et særligt program, som

(7) I de fleste lande prioriteres det politisk at fremme idrætsdeltagelsen i fysisk inaktive grupper samt socialt udsatte grupper

- Men konkrete, bindende politikker og planer er næsten fraværende
- På tværs af landene er 'program modellen' den dominerende måde at søge at fremme idrætsdeltagelsen i forskellige grupper. Dermed menes, at staten vedtager et særligt program for en periode, som idrætsorganisationerne, lokale myndigheder og idrætsforeninger kan søge om økonomisk støtte fra til finansiering af deres 'projekter'.
- En mere styrende – anvisende – politik (i form af lovgivning mv.) findes kun i få lande

(8) Det er en generel tendens i Europa, at regeringerne søger at fremme frivilligt arbejde, det civile samfund og samarbejdet dermed. Men det sker på forskellige måder:

- Lovgivning som regulerer den frivillige sektors (foreningers og frivilligt arbejdes) retslige status med sigte på at reducere barriererne for at udføre frivilligt arbejde og organisere sig i foreninger.
- Skatte-fritagelse (Flandern, Danmark, Holland og Tyskland)
- Programmer og aktiviteter i regionale og landsdækkende organisationer, som tager sigte på at fremme det frivillige engagement.

(9) Analysen har sandsynliggjort at politikkerne for idrætsforeninger – og forskellene mellem landene derpå – delvis kan forklares historisk, delvis hænger sammen med forskellige velfærds-stats-principper

- I de fleste af de ti lande kan idrætspolitikken og idrætsforeningernes rolle føres tilbage til dannelsen af idrætssystemet i årene efter 2. verdenskrig.
- Men analysen viser også signifikante sammenhænge mellem velfærdsstats-typologier og foreningspolitikker.

Universalistiske og korporative velfærdsstater

- Den frivilligt organiserede idræt har næsten monopol på den offentlige støtte til 'idræt for alle'.
- Det finder vi i socialdemokratiske / universalistiske velfærdsstater (Norge og Danmark)
- Og vi finder det i de såkaldt konservative / korporative velfærdsstater (Tyskland, Schweiz, Holland og Flandern)

Den liberale velfærdstat

- I England (liberal velfærdsstat) har civilsamfundet og foreninger også en høj ideologisk status, men det er i meget mindre grad end i de andre lande forbundet med væsentlig økonomisk støtte fra det offentlige

Tidligere autoritære regimer / stater

- Spanien, Ungarn og Polen har oplevet en stor ændring i idrætspolitikken siden skiftet fra autoritært regime til demokratisk styre og efterfølgende medlemskab af EU
- Men idrætspolitikken er stadig påvirket af politikker og offentlige organisatoriske strukturer, som blev opbygget under det autoritære regime, hvor politisk styring og professionalisme spillede en stor rolle.

Mulige forklaringer

1. 'Social origins theory'

The organization patterns and policies have a tendency to continue, although the social conditions that led to the formation of the organizational system and the policies in many cases have changed ('path dependence')

(Stinchcombe, 1965; Salamon & Anheir, 1998; Pierson & Skocpol, 2002; Anheir and Salamon 2006)

2. 'The political opportunity structure'

This approach seeks to explain the organizational system from the current societal context, in which organizations exist with a particular focus on the limits and possibilities that the political system and the public sector provide.

(Micheletti 1995; Eisinger 1973; Kriesi 1995; Pfeffer & Salancik, 1978)

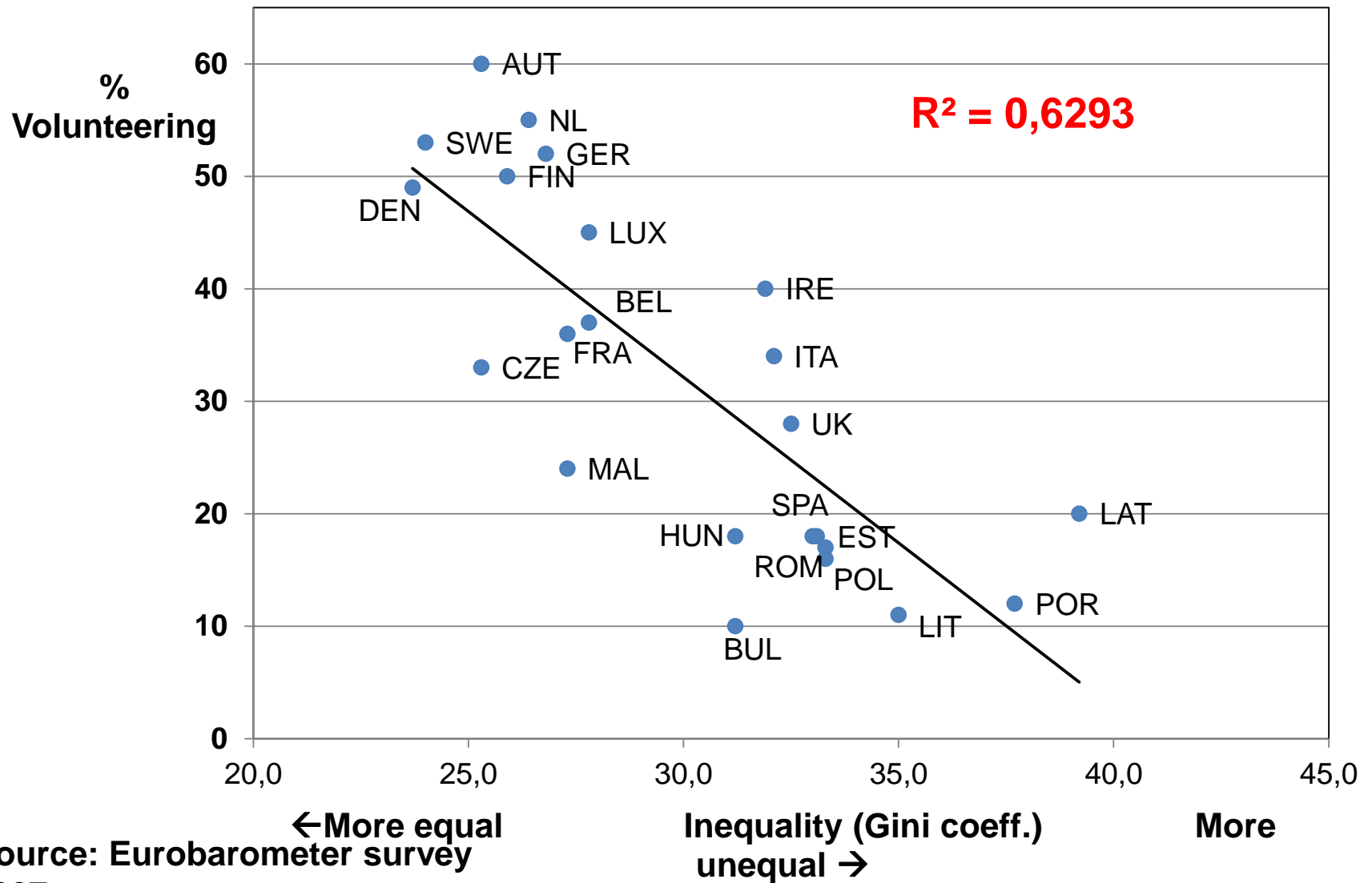
3. Economic equality and civil society

Studies have shown a strong correlation between income inequality and a set of indicators of well-being which include: Generalised trust, life-expectancy; infant mortality; obesity; mental illness; educational performance; health and social problems – and sports participation, volunteering (general) and sports volunteering.

The assumption is that level of economic equality and level of trust has decisive impact on the civil society and volunteering.

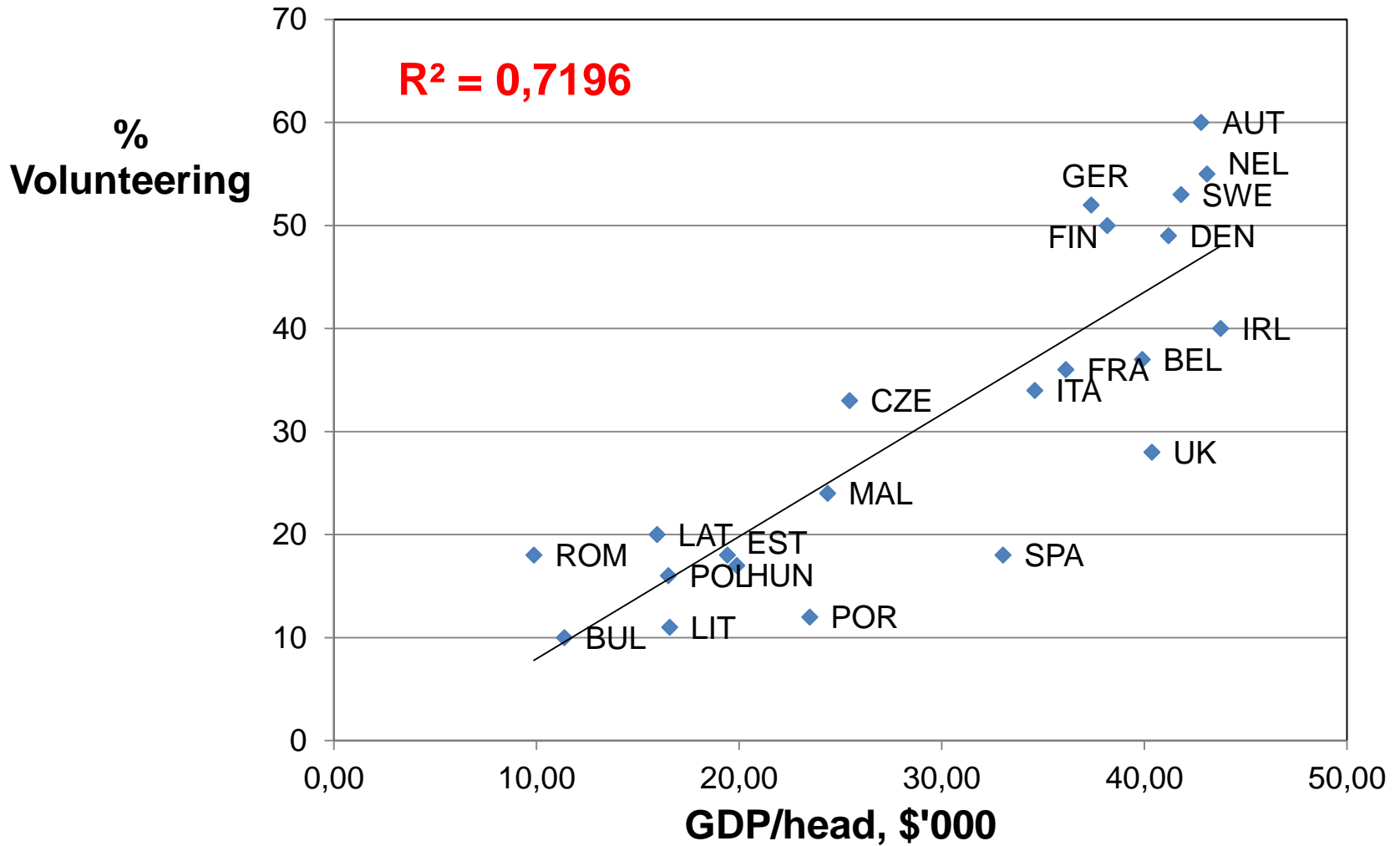
(Wilkinson and Pickett,2009; Putnam,2000, 2015; Veal,2016; Nichols and Veal, 2013)

Volunteering & Income inequality: Europe 2007

Source: Eurobarometer survey 2007

But also: Volunteering by GDP/head (Excl. Lux)

Source: Eurobarometer survey
2007